

holbe paa det Forslag, som her blev vedtaget ved anden Behandling. Grunden, hvorfor jeg anseer det Forslag, her blev vedtaget ved anden Behandling, for saa langt fortrinligere end det, der nu synes at skulle gaae igjennem, er væsentligst den samme, som i sidste Møde saa stærkt blev fremhævet af den ærede Sekretær (Faber). Ikke alene det, at der ved samme vil spares betydelige Summer for Finantserne, taler for dette Forslag, men ogsaa, hvad jeg anseer for Hovedsagen, at der derved vil opnaaes et stort Gode for de lærde Skoler, derved, at man, samtidigt med at spare Penge, faaer en langt bedre Underviisning og det, der trænges til ved Siden af de faste Lærere, nemlig en hyppig Vexlen af de andre Kræfter, saa at Reglen til en vis Grad kan blive den, at unge og kraftige Mænd en vis Tid anvende deres Evner i Skolens Tjeneste, for senere at gaae over i andre Stillinger. Det er en Ulykke for de lærde Skoler, at de efter den nuværende Ordning om et vist Antal Aar ville have lutter gamle, tildeels opslidte Lærere. Dette skal jeg forøvrigt ikke opholde mig ved at udvikle hderligere, da det i og for sig er klart. Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke feer, at jeg vil kunne forsvare at stemme for det Forslag, der nu foreligger fra Udvalget. Der er heller ikke idag fra Udvalgets Side fremkommet nogen som helst Grund, hvorefter Nogen skalde føle sig opfordret dertil. Den ærede Ordfører sagde, at den nye § 12 var et meget indgribende Forslag, men det er jo i og for sig ikke nogen Grund. Hvorfor jeg dog nærmest tog Ordet, var, fordi den ærede Ordfører antydede, at der tillige var en anden Grund tilstede, som jeg ikke kjender, og som jeg, skjøndt jeg ikke kan troe, at den skalde være saa vægtig, at jeg vil lade mig overbevise af den, dog gjerne vilde høre, inden Afstemningen foregaaer. Han sagde nemlig, at den ærede Minister nu havde opfyldt en Forsættning eller saadant noget Eignende, som ikke tidligere var tilstede; men hvilken denne Forsættning er, eller hvorledes den er bleven opfyldt, veed jeg ikke. Jeg vilde derfor gjerne, for dog at kjende den forinden Afstemningen, udbeede mig en Oplysning af den ærede Ordfører.

Ordføveren: Jeg skal paa den sidste ærede Talers Spørgsmaal svare, at det er kommet mig uventet, at den høitærede Minister, da han nu havde Ordet, ikke nærmere har udtalt det, jeg sigtede til. Den ærede Minister har givet Udvalget Anledning til at troe, at han vilde udtale om den § 12, der er bleven vedtagen sidst, at den efter hans Opfattelse indeholdt en Ordning, der fortjente Opmærksomhed, og at han vilde i den nærmeste Fremtid tage denne Organisation under alvorlig Overveelse og nøie Prøvelse for at afgjøre, hvorvidt der fra Regjeringens Side senere kunde stilles Forslag i denne Retning. Jeg tillader mig nu at opfordre den ærede Minister til at udtale sig om det paagjældende Punkt, inden vi komme til Afstemning. — Til Forsvar for Forslaget under Nr. 9 har En af de ærede Forslagsstillere anført, at det dog ikke gaaer saa vidt med Hensyn til Overlærerne og deres Løn, som hvad allerede er vedtaget i den nuværende § 12; men dertil maa jeg bemærke, at det der Vedtagne er vedtaget under Forsættning af, at samtlige Adjunktembeder gif ind; men naar de ikke gaae ind, er det naturligt, at man ikke kan holde paa, hvad der var bygget paa denne Forsættning. Af denne Grund have Udvalgets øvrige Medlemmer ikke kunnet gaae ind paa dette Forslag. Jeg skal ogsaa bemærke, at Thinget vil see, at Ministeren har stillet Forslag til Forandringer i det, der blev vedtaget ved anden Behandling, saavidt han har anseet det fornødent, og naar han ikke har optaget dette Forslag med blandt sine, vilde det efter Sagens Stilling nu ved tredje Behandling være besynderligt, om Thinget vilde vedtage det. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om fast Ansættelse for Lærerne ved Metropolitanaskolen kan jeg ikke sige noget som helst Nyt til det, der fremkom ved anden Behandling. Den ærede Minister har heller ikke kunnet sige Andet, end hvad han sagde ved anden Behandling, og jeg anseer det for uforlødent at gjentage de Modbemærkninger, der saaldt derimod. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at det efter min Mening ikke forholder sig saa, at det er et administrativt Spørgsmaal, der her ligger for; nei, det er et Penge- og Lønnings-spørgsmaal, og det hører